

ALERTA

Portavoz del partido
Radical Socialista
de Olot y su comarca

(Adherido al partido
Radical)

Redacción y Administración: Centro Radical Socialista

20 CTS.

Año I

Olot 25 Julio 1931

N.º 7

don José Nakens

Tiene la Historia un caudal inmenso de vidas rectas, de prohombres que se han sacrificado constantemente por la defensa de ideales que hicieron suyos y que, con más o menos apasionamiento, sustentaron, llegando en muchos casos a costarles la vida en la plenitud de ella, que es cuando más duele dejarla.

Todos o casi todos ellos han tenido características notables, disposiciones especiales para tal o cual virtud; este se ha distinguido en la observación de las buenas costumbres; aquel en la depuración de los sentimientos; otro en el ejercicio de la voluntad; todos, en fin, han procurado robustecer su carácter con la práctica de buenas y laudables acciones.

Cabe nombrar entre todos a uno, don José Nakens, que ha reunido, mejor dicho, ha coleccionado todas estas virtudes con la constancia del filatélico, con la seguridad del filósofo, acabando por ser modelo de moralidad y entereza.

He aquí una muestra de lo que decimos:

En el año 1903, época de gran crisis económica en la vida de Nakens, de persecuciones y multas a «El Motín», abandonado de la mayor parte de sus amigos, viejo y con una hija leal, recibió un sobre, hoy en mis manos, y en el que, admirado, leo lo que lleva escrito:

«Para que a mi muerte entregue don José Nakens este sobre al señor juez a quien corresponda».

Y firmado «Elvira Gallego Chaparro».

Contiene el sobre un papel sellado de 11 clase, número 0.207.076, en el que con la misma letra del sobre dice:

«Dejo todos mis bienes a don José Nakens Pérez. — Córdoba 26 de abril de 1903».

Y aquí la misma firma anterior.

Tengo también en mis manos una nota, en términos lacónicos que expresa lo siguiente:

«Señor Nakens: Ha muerto Elvira y es usted heredero universal de medio millón de pesetas. Venga usted enseguida».

Y firmaba «Pastor».

¿Huelga decir que don José no aceptó esta herencia porque la difunta dejaba padre y hermana? No.

Nosotros queremos hacerlo público porque son pocos los hombres, muy pocos, los que la hubieran rechazado, aun teniendo ideas fijas del honor y la justicia.

Nakens ocultó siempre esta circunstancia de su vida por modestia, pero nosotros no queremos imitarle porque su hija, Isabel Nakens, merece ser respetada y atendida como hija del tal padre por los republicanos y por los gobernantes.

Si lo dicho no es bastante para colocar a don José Nakens como primera figura entre los hombres virtuosos, allá va la carta que dirigió al padre de la testadora:

«Muy señor mío y de toda mi consideración: Doy a usted el más sentido pésame por la muerte de su hija Elvira, a quien yo quería mucho, aun sin conocerla personalmente, por las altas dotes de inteligencia y corazón que poseía.

Y ruego a usted que se fije en cuanto voy a decirle.

Hace algún tiempo me envió Elvira un pliego cerrado y lacrado, que contenía su última voluntad (creía morir en breve) para que, una vez fallecida, lo mandara yo al juez correspondiente.

Se lo devolví negándome a encargarme de tal misión y me lo certificó nuevamente rogándome

que la complaciera y advirtiéndome que nada adelantaría, pues entregaría un documento igual a otra persona.

Posteriormente supe que en el documento figuraba mi nombre y lo supe a raíz de haber sufrido Elvira un fuerte ataque. Por esto nada le dije, pero tomé la resolución irrevocable de renunciar a todo si desgraciadamente ocurría lo que acaba de ocurrir.

De tener la seguridad de que no había hecho el duplicado, nada habría usted sabido; con no presentar el que yo tenía, cuestión resuelta. Más como pudiera existir aquél y ser presentado, me apresuro a decirle a usted:

Renuncio de antemano a todo. Era tan desinteresado mi afecto por Elvira, que creería ofender su memoria cumpliendo su deseo.

Sé que lo correcto, según la generalidad, sería enviar el pliego al juez y renunciar yo luego; más como esto daría al cumplimiento de un deber de conciencia sencillo apariencias de desinterés aparatoso, y se enterarían las gentes, y yo hallaría satisfacciones de amor propio en la muerte de Elvira prefiero comunicárselo a usted con la mayor reserva.

La última voluntad de un difunto es sagrada, esto es indudable; mas yo en este caso, y solamente por lo que a mi afecta, me atrevo a faltar a

la de Elvira, seguro de que, a ser posible que ella se enterase de lo que hago, se confirmaría en la idea de que era digno del cariño y la confianza que en mi había puesto. Tomada acaso su resolución en uno de esos instantes negros que perturbaban a los que se ven morir. ¡quién sabe si no la rectificó luego por temor a explicaciones siempre dolorosas!

En resumen, yo hago lo que considero noble y propio de mi y prescindo, como tantas otras veces, de la ley, de la opinión y del convencionalismo».

¿Cabe decir más de lo expuesto para dejar sentada la entereza de carácter de este gran varón, que calló siempre este noble acto, pudiendo con él hacer callar a todos los que le combatían?

¿Alguno de sus enemigos (me refiero a los de sotana) tiene en su vida un gesto de desprendimiento tal? Si alguno hay, que levante el dedo; estoy seguro de que en esta ocasión todos se hallarían mancos.

Conmino a todos los que posean dinero que al morir tengan la «humorada» de dejar parte de sus bienes a los jesuitas, y si al cabo del año no se hallaban sus deudos desposeídos del resto de la herencia, que me corten la mano con que firmo estas líneas.

J. ORPI BORRÁS.

« S Ó N   P O B R E S »

Els pares escolapis són pobres.

Sant Josep de Calaçans no es recorda de què els escolapis són pobres.

Viuen gràcies als seus esforços, i es dediquen a l'ensenyança en tot i que són pobres.

Els nois que van als escolapis són de casa bona.

Porten un distintiu en el devantal de color de lluç sortit de l'aigua.

Acabat el Batxiller aquests alumnes es compren un automòbil per seguir la recta que va de la Terra al Cel. Si en aquest trajecte no s'hi trobessin cases de prostitutes hi arribarien tots.

Ara n'hi arriben pocs.

Heus-ací doncs, com per una injustícia de la vida l'abnegació dels escolapis no dona bon resultat.

I, Sant Josep de Calaçans, quiet, com si no hagués passat res absolutament.

En canvi, l'Ajuntament d'Olot en tot i ésser

revolucionari té molta més esplendidesa de cor que Sant Josep de Calaçans.

I, els hi regala deu mil pessetes anyals ben incondicionalment.

Perquè la missió dels consellers, un cop al poder és el de no fer res absolutament del que vol el poble.

Perquè el redactor en cap del portantveu celestial d'Olot, continua entrant a l'Ajuntament, amb més preferència que ningú.

Això últim, sembla que no tingui res que veure de què els escolapis siguin pobres.

Els deu mestres que manquen a Olot també ho són, però no tan. Viuen treballant al peu de la llei i no necessiten subvencions de ningú.

Les conseqüències d'aquesta anomalia les paga el poble.

El poble necessita escoles i li donen escolapis.

I, aquestes deu mil pessetes no les paga Sant Josep de Calaçans.

Les paga el poble.

S. FOIX.

d'urbanització encara

Hem de convenir que entre el poble i l'Ajuntament, és necessari que existeixi el màxim de comunicació.

Ha arribat fins a nosaltres, amb l'esperança de veure complertes les seves observacions, una petició, la qual, per mediació nostre explicarèem en aquestes mateixes pàgines.

Es un poc incomprendible i fora curiós saber-ne els motius del perquè no fou inclòs en el contracte d'il·luminació pública, el trajecte que manca a instal·lar des del passeig de Barcelona al pont de ferro, seguint a l'estiu un dels llocs més concorreguts de la ciutat. Aquesta deficiència ha causat molta estranyesa i encara més quan no s'ha inclòs en el nou contracte suara fet amb l'empresa Electra Brutau.

En el número passat tractant també d'urbanització dèiem que no coneixem pas les possibilitats econòmiques que hi poden haver en arreglar aquest

assumpte, per tant, nosaltres no fem res més que recollir les impresions del poble, no trobant mai de més d'explicar el nostre desig de que l'interior de la ciutat sigui resolt satisfactoriament.

Seria també convenient de que la cera d'aquest mateix passeig fos coberta de llosana fins al pont de ferro, la qual cosa, sobretot en dies de pluja, fora una gran millora per aquells que es veuen precisats a passar per aquell lloc.

Veuriem amb molt de goig de poder posar en coneixement als nostres lectors, de que alguna de les moltes coses que demanàrem, s'hagi tingut en consideració per part de l'Ajuntament, el qual li corresponent recollir tota iniciativa de millora que no desdigni per res de l'embelliment públic, condicions que l'Ajuntament ha de vetllar ara i sempre.

MEREP.

la nostra opinió

Ens han assabentat, solament per referències, de que durant aquests dies, uns quans interessats per què la cultura musical es desenrotlli talment com es mereix una ciutat com la nostra, tingueren una reunió per tal de canviar impresions amb l'únic desig de portar a cap una bona obra.

Per altre part, sembla que l'Ajuntament també a no tardar gaire intervindrà directament, com és natural, a resoldre aquesta organització fins ara deixada de la mà de Déu.

Guiats únicament per les impresions que varem poder treure, sembla que en l'esmentada reunió s'hi portaren les següents proposicions:

Establir una Escola primària, o sigui de preparació, o crear una Escola de Música superior, de la qual els deixebles en puguin eixir amb una perfecta educació musical.

Aquesta última proposició no deixà d'ésser interessant però cal primer estudiar el resultat positiu que pugui donar.

Nosaltres, que no som pas derrotistes precisament, ens permetem fer-hi els següents comentaris:

No som pas uns tècnics en matèria de música ni tampoc ens podem permetre la pretenció de indicar quin camí ha de seguir l'organització d'ensenyament, però, com a ciutadans afectats per tot allò que vagi dirigit al poble, i sobre tot com a obrers, ens interessa recordar que una Escola

superior de música no és pas allò que pot portar un benefici directe a la classe obrera. La carrera musical necessàriament ha d'ésser cursada amb el complement d'un estudi constant, la qual cosa, de no ésser creades unes subvencions pels obrers, solament podrien seguir el curs d'aquests estudis llarguíssims els fills dels acabats, o d'aquells altres, els pares dels quals, recorrent al sacrifici, procurarien donar tots els seus mitjans per tal de complimentar la vocació del fill.

Cal que els regidors que representen a la classe obrera en el consistori, si arriba el moment, es desvetllin un poc i procurin intervenir encara que sigui una sola vegada, en defensa de tot allò que pugui beneficiar als obrers.

Seria interessant que en primer lloc fos degudament atès el projecte d'organització de l'Escola d'Arts i Oficis la qual cosa, indiscutiblement, ha de donar un major rendiment d'alumnes capassos de guanyar-se mitjans de vida necessaris.

Admetem doncs, una Escola de Música primària però, mai creurem necessari de que Olot, de cop i volta, es vegi precisat a portar a cap una organització d'ensenyament superior, la qual cosa, a més d'ocasionar unes despeses considerables, no dóna el rendiment necessari que vist d'una manera superficial, podria fer preveure.

JAUME COMAS.

des de sant esteve de bas
la gesta d'un feudal

Per correu i certificat (perquè no pogués ignorar-se), el feudal de «La Cau», ha cursat a tots els veïns, que directa i indirectament hi tenen relació, la següent lletra:

Narcís Lluch i Guerra

Sta Clara, 12-1.er-GIRONA

Sr. (ací hi posava un nom)

«Molt senyor meu i amic: Imposar una candidatura determinada a masovers i a quarteraires, a oficials i a patrons i a amics i a coneguts, és un delict de lesa llibertat; però aconsellar als uns i als altres i recomanar a tothom la candidatura de CONJUNCIÓ CATALANISTA REPUBLICANA DE DRETA, que tots desitgem prosperi i regeixi els nostres destins, ultra no ésser delict, és vetllar per Catalunya, la nostra segona Pàtria i pel bé de la nostra terra.

Doncs bé; sens ni mica de por de molestar els seus ideals polítics, car conec sobrerament el seu amor a l'ordre i a la prosperitat de tot quant pugui ajudar a enlairar el nostre sòl nadiu, em plau verament recomanar-li la candidatura de:

Conjunció Catalanista Republicana de Dreta

JOSEP AYATS I SURRIBAS
CARLES BADIA I MALAGRIDA
JOAN ESTELRICH I ARTIGAS
SANTIAGO MASÓ I VALENTÍ
JOAN VALLÉS I PUJALS

pregant-li, al mateix temps, que la voti TOTA ENTERA i, en la plena seguretat que mereixarà

la seva simpatia i protecció decidida, li avanço les meves mercès més afectuoses.

Sóc de vostè affim. s. s.

N. LLACH.

Pubill de «La Cau».

Girona 14 Juny 1931.»

Pocs comentaris farem. Sols direm que el seu Majordom va agafar un gros fatic passant les candidatures, donant un resultat *tan satisfactori* que obtingueren 74 vots les dretes i 189 les esquerres.

També s'ha de saber que l'esmentat feudal porta *ventilador* en el trau de la solapa i desde que ha estat *engaviat fent exercicis* ha augmentat a tots els arrendataris, del seu pubillatge l'arrendament desde un 50 a un 100 per cent.

Que és lo que preté el pubill de La Cau?

Es que vol justificar el *Sultanat* que posseïex i vol *dignificar* el pubillatge?

No seria convenient que anés a buscar un altre *ventilador*?

Ha de assabentar-se que nosaltres estem *alerta* per si algún mal esperit l'influeix a que atropelli a algú.

Recordi també que hi ha establerta la República.

Si el dia de la elecció hagués vingut, la majoria l'hauria obsequiat amb *música composta* de *garrots* i *mata-cans* en prova a la deferència i agraïment que li professa.

Pubillot! Alerta... Alerta! que ja soms majors d'edat.

UN DEL POBLE.

a l'aguait

Un dels més distingits joves de «Palestra» va trovar molt pocasolta l'article «Inconsciència» del nostre amic En Joan Burgui.

—No podem permetre, deia tot indignat, de que es malparli de la nostra entitat d'una manera tan superficial. Tindrem de cantar-los-hi les quaranta a aquests Lerrouxistes.

Una mica de paciència Tianet, tot just hem començat.

Amb motiu de la conferència d'En Jaume Mira-

villes i degut a l'excés de gent que hi havia, un del «Centro Obrero» digué:

—Es una llàstima que l'Ajuntament no els hi deixés un lloc més apropòsit.

Un espectador contestà ràpidament:

—Es prou ben estrany que no els hi cedisso vosaltres.

Es posà *roig* com un vertader comunista.

En Raimond Vayreda ha deixat de col·laborar a «Acció Ciutadana». Amb motiu d'aquest incident

és degut a un procés artístic entre éll i En Mir Más de Xexas.

El jurat o sigui «Acció Ciutadana» ha fallat a favor d'En Mir.

En Mir, no fa gaire, insultà a tota la redacció, i en canvi, En Vayreda ha quedat molt malament. I s'ha enfadat.

I no col·laborarà més a «Acció».

En un dels nostres més concorreguts centres polítics, es dona com a cosa certa la notícia de que En Toc aprent l'ortografia catalana.

L'ensenyament va a càrrec de la Junta del Casal amb la cooperació de «Palestra».

Els artistes olotins es tornen revolucionaris.

En Pujol no es cansa de recomanar a En Solé perquè aquest es faci del «Bloc-Obrer-Camperol».

L'altre dia En Pujol li digué molt seriosament:

—Es necessari que ingressis al «Bloc» sense pensar-t'hi gens.

—Deixem vendre un parell de quadros digué En Solé, i aleshores iré immediatament a inscriure'm.

Extensa varietat de Perfums de Molineaux, Guerlain, Coty, Patou, Houbigant, D'Orsay etc.

Gran assortit de polvos, locions, cremes i tintures per cabell.

= PERFUMERIA LLACH =

La Perfumeria *chic*.

La Perfumeria de la distinció.

¡Compreu-hi avui mateix!

L'altre dia un amic nostre ens preguntà:

—¿Es adherit a cap partit la «Concentració Republicana? Hem de confessar que la pregunta la trobarem un poc comprometedora; fen un esforç però, varem trobar la solució:

—Tu que ets amic d'En Compte, potser ell t'en doni referències.

«Acció Ciutadana» amb una ingenuïtat la qual nosaltres estem molt lluny de creure, comenta també aquelles paraules atribuïdes a Lerroux sobre l'Estatut de Catalunya.

...y si algunos catalanes descontentos apelan a la violencia, se les responderá con la violencia».

Si aquesta ingenuïtat dels polítics d'«Acció Ciutadana» fos certa seria una cosa lamentable.

Nosaltres, però, considerem encara més lamentable, de que aquesta gent els quals es diuen republicans, recorrin en sorprendre la bona fé dels ciutadans per acreditar el seu partit de conveniència.

Els homes que es refien d'un poble inconscient, es neguen el seu talent i comprometen el partit del qual élls en són representants.

L'ingenuïtat es una cosa tan delicada que es pot molt ben confondre amb l'ignorància.

I els ha passat això, han fet l'ingenu i els han sortit orelles.

Res més.

En les ciutats de l'importància d'Olot passa una cosa molt extraordinària. No hi ha manera de parlar de la gent sense que vagis a parar allà mateix. Es com una mena de pim-pam-pum sempre amb els mateixos blancs.

I cada vegada que fas blanc et paguen amb una mala mirada.

Desagraïts.

Estudiar una pose.

En passar-te un fil-ferro.

Posar-te ulleres.

Parlar correctament el català.

Un poc d'anglès i francès.

Cuidar l'indumentària.

Tot això, ben remanat en surt un conseller.

Un conseller Republicà.

De poble.

Excel·lent.

Concurs de catalanisme.

Els de la Lliga.

Acció Catalana.

Acció Republicana.

Esquerra Republicana.

Els del Diluvi.

Els de la Soli.

Els de Palestra.

¿No es queda ningú a la botiga?

El regidor Sr. Blanc, formulà una enèrgica protesta en contra En Mut i Mut amb motiu d'una injustícia comesa per aquest, a una vella, inutilitzant-li un bono de beneficència.

Perquè ho sàpiga tothom.

Pel que afecta als col·leccionistes.

Els col·leccionistes d'atropells.

Que són molts.

No els col·leccionistes.

Els atropells.

cinema

teatre principal

Organitzada per la Delegació de «Palestra» d'aquesta ciutat, tingué lloc el dimarts passat en aquest local una sessió de cinema en Català.

El programa que de moment semblava molt suggestiu no respongué pas a l'interés que havia desvetllat.

El film millor fou «Reflexes» de la cultural Fox, i fou filmat completament descentrat i desfocat, la qual cosa va ésser una llàstima.

L'organització molt deficient.

Es d'esperar que en les noves sessions que segurament organitzarà aquesta entitat,

procuraran presentar-ho d'una manera més acurada.

L'adaptació en català perfectíssima.

El programa de diumenge passat no fou rés extraordinari.

El millor film, tinguent en compte que era el suplement, fou «Viva la ambición».

Les plaques de cant que acostumen a acompanyar les produccions mudes perjudiquen extraordinàriament els films.

Els preus encara no responen a la qualitat del programa.

T. V.

una conferència

interessant

Amb el suggestiu tema «El moment polític actual i el comunisme», dissabte passat donà una conferència en un dels locals de l'hospici, cedit per l'Ajuntament, el batallador incansable del «Bloc Obrer i Camperol» En Jaume Miravittles.

El públic que a peu dret omplia a no poder més el local, donà una mostra de l'interés que havia desvetllat aquella conferència, suportant les molèsties i la calor degut a les males condicions del lloc destinat a celebrar-se.

El nostre ideari que no es pas precisament el del «Bloc», no ens priva de comprendre l'altament interessants que són aquestes conferències doctrinàries.

Acabada la conferència el públic aplaudí llargament i d'una manera emocionant, al conferenciant.

Felicitem al «Bloc Obrer Camperol» d'Olot, per l'èxit aconseguit en la seva primera manifestació celebrada a la nostra ciutat.

municipals

edicte

S'anuncia que el dia 27 del que som, a les deu del matí, tindrà lloc davant la Junta de Classificació i Revisió de la província, l'acte d'examinar i fallar els expedients de pròrroga de segona classe.

El què és fà públic per a que els interessats o llurs representants puguin assistir-hi.

edicto

De conformidad con lo prevenido en el artículo 60 del vigente Reglamento general para el Repartimiento y Administración de la Contribución de Inmuebles, cultivo y ganadería, se expone al público un SUPLEMENTO DEL APÉNDICE por Urbana y por el plazo de ocho días previa la inserción del presente anuncio en el Boletín Oficial de la provincia, a fin de que los contribuyentes puedan examinarlo y presentar contra el mismo las reclamaciones que consideren pertinentes a su derecho.

Antigua Tonelería

— DE —

Virgilio del Coso

Se construyen y arreglan
toda clase de envases

Especialidad en macetas
para plantas

Venta de bocoyes y
barriles

Empalme de Carreteras, 4 - OLOT

Recordeu=vos

*La casa que té i ven més
PERSIANES és la de*

Josep Vives

*Magatzems d'esparteria i
palmeria :=: Fàbrica d'es-
combres :=: Novetats en
persianes de fantasia del
pais i extranger : Es pin-
ten i arreglen les usades*

Despatx: Amargura, 1

Magatzem: Olm, 8

~ OLOT ~

OLOTINS!

Al baixar a Figueres diri-
giu-se a câ La Teta, on per
menjar trobareu un servei
esmerat i econòmic.

Davant l' Agència
d' autos d' Olot
«cân Saraya»

Comerç de grans i vins de totes classes

— DE —

ESTEVE HOSTENCH TRASFÍ

Extens assortit de vins de
taula Dorats i Negres, en
calitats molt superiors i a
preus reduidissims.

Selectes vins de Xerez, Mà-
laga, Moscatells, Rancis i
altres. — Xampany garantit
de cava "Lincoln".

Vermouth C'inzano i Aperitiu "Monja-Quina"

Magatzem i Despatx: Carrer de Eirona, 8.-OLOT

BALDOMERO PUJOL

PINTOR DECORADOR

SAN RAFAEL, 11

OLOT

Magatzem de Novetats
CASA NYERA
~ DE ~
JOAN GUITART

La casa de les **MODES**

Sempre les darreres **NOVETATS**

Carrer de l'Aigua, 10

OLOT

CALÇATS ROVIRA

I LA
CASA DE LES
MITGES

Es la casa de les novelats,
la més important de la pro-
vincia i la que ven més barat

Actualment **GRAN EXPOSICIÓ**
DE

CALÇATS BLANCS

Les mes grans novelats en
MITGERIA, CULOTS I COMBINACIONS,
GUARDAPOLS, IMPERMEABLES
aixís com les mes grans
existències en

CABASSOS i devantals de **RULE,**
ARTICLES DE FUTBOL
sols les trovareu en aques-
tes cases.

GRANS REGALS

a tots els compradors

OLOT - Sant Esteve, 6 i 10 - OLOT

Telèfon 60